

LÚA

A lúa é velliña,
de brancos cabelos,
de enrugas de ouro
e de olliños cegos.

Érguese do leito
das folas do mar
palpando os espazos
para camiñar.

Anda polo mundo
sin ver a onde vai,
pois as estreliñas
lévana da man.

Envolveita en néboas
hase de abrigar,
pois como vai vella
tense de coidar.

Cando na outa noite
brúa o temporal,
a lúa entre as tebras
tápase a tremar.

E así que o mal tempo
amainado vai,
asoma a faciana
i espalla o luar.

(Luís Amado Carballo)

Antoloxía Da Poesía Galega Para Nenos
Ed. SUSAETA